

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/402/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112222215
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8112222215.11

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou, v právnej veci žalobcu: L. G., nar. XX.XX.XXXX, D., L. X, zast. JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom so sídlom Humené, Kukorelliho č. 1505/52, proti žalovanému: N. Š., nar. XX.XX.XXXX, Š. G., G. XXX/XX, zast. JUDr. Lukášom Kišeľakom, advokátom so sídlom Prešov, Jarková 63, o zaplatenie 9 689,40 eur s prísl., takto

rozhodol:

žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 4.690,50 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 7.7.2012 zo sumy 4.690,50 eur do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**,

o trovách konania **b u d e r o z h o d n u t é** samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.7.2012 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 9.689,40 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 7.7.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Po zmene žaloby prednesenej na pojednávaní dňa 10.3.2015, ktorá súdom bolo súčasne pripustená, žalobca na žalovanom žiadal zaplatenie sumy 10.689,10 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 7.7.2012 do 8.3.2015 zo sumy 9.689,40 eur a zo sumy 10.689,10 eur od 9.3.2015 do zaplatenia.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.6.2011 trestným rozkazom Okresného súdu Prešov č.k. 6T 56/11-179 súd uznal žalovaného vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmena a/ Trestného zákona. Na tom skutkovom základe, že dňa 26.6.2010 asi o 18,00 hod. v Šarišských Michaľanoch pred vstupnou bránou futbalového ihriska po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, po drobnom fyzickom konflikte udrel päťou ruky poškodeného G. L. do oblasti tváre - nosa a hornej pery, v dôsledku čoho tento spadol dozadu a záhlavím narazil na zem, čím týmto konaním mu boli spôsobené zranenia, podľa vyjadrenia znalca pomliaždenie mäkkých prikrývok záhlavia, pomliaždenie nosa a hornej pery, zlomeninu pravej spánkovej záhlavovej v oblasti lebky, krvný výron nad tvrdú plenu mozgovú v pravej spánkovo -temenno - záhlavovej oblasti, pomliaždenie oboch čelových oblastí mozgu, odreninu ľavej strany brucha, ktoré si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní najmenej od 20.6.2010 až do 30.11.2011.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil súd žalovanému povinnosť nahradiť poškodenému - žalobcovi výšku škody 225,55 eur a so zvyškom náhrady bol odkázaný na občianske súdne konanie.

Na základe lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý bol vyhotovený znalcom MUDr. D. F. K. G.N.. C. R. dňa 14.2.2011, bolo ohodnotené bolestné na 630 bodov.

Podľa ustanovení zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia nárok na náhradu za bolesť v roku 2011 bola určená hodnota bodu 15,38 eur, ktorá po vynásobení x 630 bodov predstavuje sumu 9.689,40 eur.

Dňa 29.6.2002 žalobca poslal žalovanému poslednú výzvu na náhrady škody, ktorú neuhradil.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 17Ro 234/2012-15 zo dňa 23.7.2012, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podal odôvodnený odpor žalovaný.

Žalovaný v odpore uviedol, že žalobca pri súdnom uplatňovaní svojho nároku nezohľadnil mieru spoluzavinenia poškodeného prispôsobení škody na jeho zdraví. Žalobca pritom bol pri fyzickom konflikte od počiatku agresorom a viedol viaceré útoky voči telesnej integrite žalovaného. Poukázal na to, že žalobca bol v čase konfliktu v stredne ťažkom stupni opitosti, čo jednoznačne bolo v príčinnej súvislosti nielen jeho prvotným agresívnym správaním, ale malo súvis so spôsobom jeho pádu a následkom. Žalovaný taktiež namietal bodové ohodnotenie bolestného, ktoré vykonal ošetrojúci lekár, a to pri zvýšení diagnózy č. 227 podľa ustanovenia § 9 ods. 5 a 6 zákona. Taktiež poukázal na to, že nezohľadnil žalobca uhradených 225,55 eur, podľa trestného rozkazu. Taktiež namietol uplatnený úrok z omeškania a vzniesol námietku premlčania.

Súd vo veci vykonal výsluchmi účastníkov konania, výsluchom svedkov: D. M., C. Š., K. L., Š. N., H. N., C. H. a listinnými dôkazmi, a to: návrhom, trestným rozkazom č.k. 6T 56/11-179 zo dňa 16.6.2011, lekárskeho posudkom s hodnotením bolestného zo dňa 14.2.2011, poslednou výzvou na náhradu škody zo dňa 28.6.2012, kópiou doručeníek, platobným rozkazom, zo spisu 6T 56/2011 Okresného súdu Prešov oboznámil žalobou z č.l. spisu 172-173, z vyšetrovacieho spisu pripojeného vo veci 6T 56/2011 uznesením o začatí trestného stíhania z č.l. spisu 3-4, zápisnicou o výsluchu obvineného zo dňa 20.12.2010 z č.l. spisu 13-20, výsluchom svedka poškodeného G. L. zo dňa 26.10.2010 z č.l. spisu 21-24, výsluchom svedka poškodeného zo dňa 4.2.2011 z č.l. spisu 27-31, výsluchom svedka D. M. zo dňa 12.11.2010 z č.l. spisu 38-41, výsluchom svedka K. L. zo dňa 10.1.2011 z č.l. spisu 55, výsluchom svedkyne H. N. zo dňa 10.1.2011 z č.l. spisu 56-58, z výsluchu svedka C. Š. zo dňa 21.12.2010 z č.l. spisu 61-62, z výsluchu svedka C. H. z č.l. spisu 67-69, záverom znaleckého posudku č. 16/2011 z č.l. spisu 98-99, odporom z č.l. spisu 23, znaleckým posudkom znalca G.. D.Y. L., odpoveďou na žiadosť súdu Fakultnej nemocnice s poliklinikou, zápisnicou tunajšieho súdu vo veci 7C 140/2013 zo dňa 13.2.2014 z č.l. spisu 73-78, obsahom znaleckého posudku z č.l. spisu 99-116 pričom zistil tento skutkový stav veci :

Z trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 6T 56/2011 mal súd zistené, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov č.k. 6T 56/11-179, súd uznal žalovaného vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmena a/ Trestného zákona. Na tom skutkovom základe, že dňa 26.6.2010 asi o 18,00 hod. v Šarišských Michaľanoch pred vstupnou bránou futbalového ihriska po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, po drobnom fyzickom konflikte udrel päťou ruky poškodeného G. L. do oblasti tváre - nosa a hornej pery, v dôsledku čoho tento spadol dozadu a záhlavím narazil na zem, čím týmto konaním mu boli spôsobené zranenia, podľa vyjadrenia znalca pomliaždenie mäkkých prikrývkov záhlavia, pomliaždenie nosa a hornej pery, zlomeninu pravej spánkovej záhlavovej v oblasti lebky, krvný výron nad tvrdú plenu mozgovú v pravej spánkovo -temenno - záhlavovej oblasti, pomliaždenie oboch čelových oblasti mozgu, odreninu ľavej strany brucha, ktoré si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní najmenej do 30.11.2011.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil súd žalovanému povinnosť nahradiť poškodenému - žalobcovi výšku škody 225,55 eur a so zvyškom náhrady bol odkázaný na občianske súdne konanie.

Na základe lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý bol vyhotovený v priebehu trestného konania dňa 14.2.2011 (obžaloba bola podaná na Okresný súd Prešov 8.6.2011) znalcom G.. D. F.K. K. G.. C. R. dňa 14.2.2011, bolo ohodnotené bolestné na 630 bodov. Podľa znaleckého G.. D. H., znalca z oboru zdravotníctva a farmácie, a odvetvia chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia č. 95/10, vyhotoveného v rámci trestného konania, z lekárskeho hľadiska poškodený utrpel:

1. pomliaždenie mäkkých prikrývkov záhlavia,

2. pomliaždenie nosa a hornej pery,
3. zlomeninu pravej spánkovo - záhľavnej oblasti lebky,
4. krvný výron nad tvrdú plenu mozgovú v pravej spánkovo - temeno - záhľavnej oblasti,
5. pomliaždenie oboch čelových oblastí mozgu.
6. odreninu ľavej strany brucha.

Mozgovolebečné poranenie, pozostávajúce zo zlomeniny pravej spánkovo - záhľavnej oblasti lebky, krvného výronu nad tvrdú plenu mozgovú v pravej spánkovo - temeno - záhľavnej oblasti a pomliaždenie oboch čelových oblastí mozgu, hodnotil ako jeden celok ako poranenie ťažké. Pomliaždenie nosa a záhľavia a odreninu hodnotil ako poranenie ľahké.

Znalec k mechanizmu vzniku zranení uviedol že prvotné násilie, ktoré bolo stredne silnej intenzity (nespôsobilo zlomeninu nosových kostí), pôsobilo na oblasť nosa a hornej pery a malo za následok len ich pomliaždenie. Pri tomto žalobca mohol utrieť poškodenia horných zubov. V dôsledku pôsobenia tohto násillia však žalobca spadol dozadu a záhľavím narazil na zem. Náraz hlavou na zem priamo spôsobil pomliaždenie mäkkých pokrývok záhľavia (kože a podkožia) a zlomeninu pravej spánkovo - záhľavnej oblasti lebky. Ako jej komplikácia vznikol krvný výron nad tvrdú plenu mozgovú. V dôsledku nárazu záhľavím na tvrdý podklad sa mozog odrazil dopredu, čo malo sekundárne za následok vznik pomliaždenie oboch čelových oblastí mozgu. Odrenina brucha mohla vzniknúť kedykoľvek v priebehu šarvátky.

Znalec uviedol, že facca, resp. päš v tomto prípade spôsobila výlučne pomliaždenie nosa a hornej pery a spolu so stavom opitosti bola príčinou pádu a nárazu poškodeného záhľavím na zem. Jedinou príčinou predmetného mozgového lebečného poranenia bol náraz záhľavím na zem.

V tomto vyššie citovanú znaleckom posudku bolo bolestné ohodnotenú znalcom 755 bodmi. Znalecký posudok bol vypracovaný dňa 22.11.2010, pričom podľa záznamov o preštudovaní vyšetrovacieho spisu si žalobca, ako poškodený, mohol preštudovať vyšetrovací spis spolu s obsahom tohto znaleckého posudku dňa 28.4.2011, o tomto bol písomne vyrozumený dňa 20.4.2011.

Podľa správy fakultnej nemocnice s poliklinikou zo dňa 28.2.2014, po prijatí žalobcu na Oddelení úrazovej chirurgie, bolo okrem iných laboratórnych vyšetrení realizované aj vyšetrenie na alkohol a výsledok skúšky bol 2,1 ‰ (promile 2 ‰ alkoholu v krvi - v každom litri <<http://sk.wikipedia.org/wiki/Liter>> krvi <<http://sk.wikipedia.org/wiki/Krv>> sú 2/1000 litra (tzn. 2 ml <<http://sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Mililiter&action=edit&redlink=1>>) alkoholu).

Žalobca vo veci uviedol, že žalovaný bol pod vplyvom alkoholických nápojov a riadil motorové vozidlo, ktoré veľkou rýchlosťou jazdy sa priblížilo k skupine ľudí, medzi ktorou bol sám žalobca. Priznal, že bol pod vplyvom alkoholických nápojov, kedy následne vystúpil z motorového vozidla žalovaný a na otázku žalobcu, či ich chce zabiť, mu neodpovedal. Žalobca pokračoval smerom k autobusu, do ktorého mal v úmysle nastúpiť, na to ho žalovaný dobehol a udrel ho. Žalobca potvrdil, že požil alkoholické nápoje, v akom množstve však presne uviesť nevedel. Uviedol, že nikoho v ten deň fyzicky nenapadol.

Žalovaný vo veci uviedol, že bol preparkovať motorové vozidlo svojho kamaráta, pri vjazde na pôvodné miesto s motorovým vozidlom si všimol štyri osoby, tieto požiadal cez otvorené okno motorového vozidla, aby odstúpili. Následne títo ho začali osočovať. Na mieste spolujazdca mal kamaráta a žalobca tento fyzicky napadol po vystúpení z motorového vozidla, následne žalobca aj jeho napadol, začala mu tiecť krv z nosa. Žalobca následne vybral štartovacie kľúče z motorového vozidla a odchádzal s týmito preč. Kráčajúc za žalobcom tieto od neho niekoľkokrát žiadal, nakoľko motorové vozidlo nebolo jeho vlastníctvom, načo žalobca mu oznámil, že tieto mu nevráti, preto pristúpil k nemu a dlaňou ho udrel. Potvrdil, že žalobca na prvý pohľad javil známky požitia alkoholických nápojov. Potvrdil, že aj sám požil alkoholické nápoje. Čo sa týka svojich finančných možnosti uviedol, že jeho jediným príjmom je dávka hmotnej núdze vo výške 62,50 eur a z čoho uhrádza mesačne 40 eur Sociálnej poisťovni. Poprel, že by verbálne zaútočil na žalobcu pri príjazde motorovým vozidlom alebo po ňom.

Vo veci bol vypočutý svedok D. M., ktorý potvrdil, že pri opúšťaní futbalového areálu spolu so žalobcom kráčali k autobusu, kedy žalovaný jazdou na motorovom vozidle zastavil tesne pred žalobcom, ktorý následne vodiča - žalovaného upozornil na rýchlu jazdu. Podľa svedka žalovaný, ako vodič motorového vozidla javil známky požitia alkoholických nápojov, nato žalobca oznámil žalovanému, že môže zavolať

hliadku polície, nato sa mu snažil zobrať kľúče od motorového vozidla, ktoré však bolo naštartované a preto sa mu to asi nepodarilo. Nastala roztržka fyzickým útokom zo strany žalobcu na žalovaného, ale žalovaný napadol žalobcu, pričom išlo o udretie do tváre k čomu sa pripojil spolujazdec žalovaného, pričom došlo k posúvaniu až za areál futbalového ihriska, kde pokračovanie nevidel nakoľko nastúpil do autobusu. Následne, že videl posledný úder pri, ktorom žalobca spadol a udrel si hlavu, pričom to bol silný úder päťou.

Vo veci bol vypočutý svedok C. Š., bratranec žalobcu, ktorý uviedol, že po príchode motorového vozidla, ktoré veľkou rýchlosťou zabrzdilo tesne pred divákmi, ktorí opúšťali štadión, začala medzi prítomnými fanúšikmi hádka z jednej aj z druhej strany. Žalobca oznámil žalovanému, že zavolá políciu, pretože nemôže riadiť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov a evidentne na vodičovi bolo vidieť požitie alkoholických nápojov, pričom hádka mala pokračovať, načo žalovaný žalobcu udrel, tento sa ocitol na zemi, keď videli, že situácia je zlá, zavolali záchranku. Uviedol, že žalovaný sa nezaujímal o žalobcu. Svedok potvrdil, že požíval alkoholické nápoje spolu so žalobcom, v akom množstve, k tomu sa vyjadriť nevedel. Konflikt, ktorý mal medzi žalobcom a žalovaným byť spôsobený odobratím kľúčov od motorového vozidla zo strany žalobcu, nevidel.

Svedkyňa H. N., bývalá priateľka žalovaného potvrdila, že bola prítomná na predmetnom futbalovom zápase a uviedla, že v čase, keď sa rozchádzali prítomní fanúšikovia, ich rozchodu bránilo motorové vozidlo značky Golf, ktoré patrilo ich kamarátovi. Žalovaný išiel oznámiť vlastníčkovi motorového vozidla túto skutočnosť a svedkyňa uviedla, že už len videla, že žalovaný sedí za volantom motorového vozidla a stojí pred vstupom, kde pred ním stála skupinka štyroch ľudí a bránila mu vjazd do areálu, zo skupinky ľudí jeden pán začal na žalovaného kričať, či ho chce zabiť, že pod vplyvom alkoholických nápojov nemá riadiť motorové vozidlo. Nato žalovaný vystúpil z motorového vozidla, tento pán ho fyzicky napadol kopnutím do brucha, následne videla, ako tento pán zobral kľúče z motorového vozidla a odchádzal. Sama pristúpila k žalovanému, ktorý jej oznámil, že mu tento pán zobral kľúče od auta a následne ho našli stáť pri autobuse s hráčmi a skoro už nastupoval do autobusu. Žalovaný sa mu snažil dohovoriť a vysvetliť, že motorové vozidlo patrí tretej osobe, o uvedené sa snažila aj ona. Žaloba však nechcel kľúče vrátiť, nato ho žalovaný "sotil" čo neskôr doplnila, že to bolo do tváre jednou rukou, ktorý spadol, kľúče od motorového vozidla zobral žalovaný a odchádzal, neskôr našla žalovaného v areáli futbalového ihriska, bol z toho v šoku, krvácal z nosa, mal bolesti brucha. Svedkyňa uviedla, že žalovaný nepožíval alkoholické nápoje.

Vo výpovedi žalobca vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 7C 140/2013, v ktorej je predmetom uplatňovaná náhrada škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, na pojednávaní konanom dňa 13.2.2014 však na rozdiel od vyššie uvedeného uviedol, že je možné, že zobral kľúče od motorového vozidla, poukázal na to, že dlhé roky pracoval s ľuďmi ako vrchný čašník a preto, ak niekto príde do pohostinstva je predpoklad, že keď prišiel na motorovom vozidle, aj odíde na motorovom vozidle, má právo zobrať kľúče, čo považuje za povinnosť každého občana. Pripustil, že kľúče mohol zobrať, čo však považoval za to, že bol nápomocný, ak chcel takýmto spôsobom zabrániť nejakému nešťastiu. Na otázku súdu, či je možné, že sám vyvolal daný konflikt, žalobca uviedol: "je možné, keď je niekto sprostý, treba mu odpovedať so šarmom drzosti".

Vo veci súd porovnával výpovede svedkov, a to tak kamarátov žalobcu, ako aj žalovaného, zhodne pritom vypovedali, že žalobca vybral kľúče od motorového vozidla, aj napadol fyzicky žalovaného. Kľúče pritom nechcel vrátiť.

Vo veci vzhľadom na námietky zo strany žalovaného súd ustanovil znalca G.. D. L., D., ktorý v znaleckom posudku č. 6/2014 stanovil bodové hodnotenie za bolesť pri úraze u žalobcu za diagnózy - zlomenina lebečnej klenby bez vtláčenia úlomkov 45 bodov, krvácanie do mozgu 375 bodov pre nutnosť operačného riešenia, pomliaždenie mozgu 100 bodov, krvácanie do mozgu 85 bodov, krvácanie vnútrolebečné a do chrbticevého kanála 85 bodov, väčšie pomliaždenie tváre 5 bodov, spolu 695 bodov.

Žalobca vo veci prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že pri podaní žaloby dal vypracovať ešte objektívny znalecký posudok, kde bola ohodnotená bolesť 630 bodmi. Mal vedomosť, že v trestnom konaní bolo stanovených 755 bodov. Čo sa týka miery spoluzavinenia, na ktorú poukazoval žalovaný, namietol to, že každý má predchádzať vzniku prípadných škôd, a preto nemožno žalobcovi pričítať ako spoluzavinenie, že sa snažil predísť vzniku škody svojím konaním.

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania a poukázal najmä na to, že v uvedený deň 26.6.2010 pre neho cudzia osoba v ťažkom stupni opitosti, ako to vyplynulo z lekárskeho posudku, ho napadla, rovnako jeho spolujazdca. Tento neznámy v danom čase zobral kľúče od motorového vozidla, ktoré nebolo jeho a po viacnásobnej ústnej výzve mu nebol ochotný vydať kľúče, naopak odchádzal preč. Nato došlo k jedinému úderu, žalovaný bolo odsúdený za neúmyselný trestný čin, lebo nikdy nechcel spôsobiť to, čo nastalo a bola to zhoda okolností. Bol napadnutý agresorom, ktorého takto vnímal nielen žalovaný, ale aj ďalšie osoby. Z týchto dôvodov je možná, podľa názoru žalovaného aplikácia moderačného pravidla pri náhrade škody, keďže išlo o nedbanlivostný trestný čin, podľa § 450 OZ.

Na základe dokazovania súd právne uzatvára :

Podľa § 120 ods.1, 3 zák. č. 90/ 1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších právnych predpisov O.s.p., sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci. Ak nejde o veci uvedené v ods.2, môže si súd osvojiť skutkové zistenia založené za zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 415 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. I OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 OZ, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je dotknutá.

Podľa § 442 ods.1, 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch, ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 135 ods. 1 tretia veta O.s.p., súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal.

Podľa § 2 ods. 1,2 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“), bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len následok).

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny

rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka (§ 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.)

Podľa Oznámenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 236/2010 Z.z., Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky vydalo podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. opatrenie č. 13134/2010-OL z 20. mája 2010 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010.

Opatrenie ustanovuje výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za jeden bod, čo predstavuje v roku 2010 14,89 eur (Opatrenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2007). Suma 14,89 eur je teda podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 2010 č. 13134/2010-OL určenou výškou náhrady za bolesť a výškou náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za jeden bod platnou v roku 2010, ktorá v zmysle cit. ustanovenia § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. predstavuje 2 % priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za rok 2009. To potom znamená, že pokiaľ v prejednávanej veci žalobca utrpel škodu na zdraví dňa 26.6.2010, čo je moment vzniku nároku na náhradu, náhrada za bolesť mu patrí vo výške ustanovenej práve posledne citovaným opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, a nie v sume 15,38 eur.

Pre doplnenie tu súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4 MCdo 19/2011, ktoré je použiteľné aj v tejto právnej veci.

Náhrada za bolesť stanovená na základe počtu bodov stanoveného v lekárskom posudku predstavuje jednorazové odškodnenie za bolesti spôsobené poškodením zdravia. Výška konkrétneho odškodnenia za bolesť závisí od ohodnotenia v lekárskom posudku.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh je čo do základu dôvodný, pretože je zrejmé, že sú dané všetky obligatórne náležitosti pre zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi, a to protiprávne konanie žalovaného, ako to vyplýva aj z trestného rozkazu. Z trestného spisu mal súd zistené, že Okresný súd Prešov v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 6T 56/11 uznal žalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a dopustil sa fyzicky výtržnosti na mieste verejnosti prístupnom tým, že napadol iného.

Vznik škody (je nesporne preukázaný a vyčíslený vyššie), príčinná súvislosť (nebyť konania žalovaného, ktorého sa dopustil vo fyzickom konflikte - udral päťou do osoby žalobcu - nebolo by došlo k pádu žalobcu a tým ani ku zraneniu žalobcu) a zavinenie (je nesporné, že prinajmenšom nevedomá nedbanlivosť zo strany žalovaného) je daná, keď žalovaný síce nemusel vedieť, že uvedeným konaním môže žalobcovi spôsobiť zranenia, avšak vzhľadom k okolnostiam to mal a mohol vedieť.

Pokiaľ ide o výšku nároku žalobcu, súd vychádzal (vzhľadom k tomu, že námietky žalovaného boli vyvrátené znaleckým posudkom G.. D. L.) z posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vyhotoveného G.. D. F. K. G.. C. R. zo dňa 14.2.2011, kde bolo ohodnotených bolestných 630 bodmi. Žalobcom bol uplatnený nárok titulom bolestného celkovo v sume 9.689,40 eur, ktorý bol podaný na súde dňa 20.7.2012.

Podaním doručeným súdu dňa 9.3.2015 bol návrh rozšírený a celkovú sumu 10.689,10 eur poukazujúc na prepočet bodového ohodnotenia bolestného 695 bodov.

Žalovaný však vzniesol námietku premlčania.

Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej

(§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne a za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, to neplatí ak ide o škodu na zdraví.

Vznesenie námietky premlčania po márnom uplynutí premlčacej doby vyvoláva tieto právne dôsledky:

Súd oprávnenej osobe (veriteľovi) premlčané subjektívne občianske právo (nárok) nemôže priznať, lebo vznesením námietky premlčania dlžníkom došlo k zániku nároku. V dôsledku toho súdu, ktorý zistí, že vznesenie námietky premlčania je odôvodnené, nezostáva nič iné, než žalobu veriteľa, ktorou sa tohto premlčaného práva domáha, zamietnuť. Uplatnením námietky premlčania na súde (nie mimo súdu len listom a pod.) prestáva byť subjektívne právo vynútiteľné.

V danej veci žalobca sa dozvedel, kto zodpovedá za škodu počas trestného konania, v ktorom si aj uplatnil náhradu škody. Podľa zápisnice z trestného konania zo dňa 4.2.2011 (čl.sp. 29) žalobca sa vyjadril, si uplatňuje náhradu škody titulom straty na zárobku vo výške 300 eur mesačne a okrem toho sa vyjadril, že mu boli zranenia ohodnotené znalcom na výšku 755 bodov čiže asi 7.550 eur.

Trestným rozkazom č. 6T 56/11 zo dňa 16.6.2011, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 24.6.2011, bola žalobcovi priznaná škoda vo výške 225,55 eur a vo zvyšnej časti bol odkázaný na občianske súdne konanie. Žaloba v danej právnej veci bola podaná na súde dňa 20.7.2012.

Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania v rozsahu nároku 9.689,40 eur s príslušenstvom je aplikovateľné rozhodnutie R 22/1979, v zmysle ktorého v prípade námietky premlčania v konaní o náhradu škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie, je potrebné posúdiť, či bol nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnený, či bol uplatnený riadne a či poškodený v adhéznom konaní riadne pokračoval. V nadväznosti nato v rozhodnutí R 29/1985 bolo vyjadrené, ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyzrožený o skončení stíhania, plynutie premlčacej doby pokračuje.

Z uvedeného je zrejmé, že počas trestného konania plynutie premlčacej doby spočívalo a dvojročná premlčacia doba, ako vyplýva z ustanovenia § 106 ods. 1 OZ, neuplynula. Žalobca sa o škode dozvedel minimálne dňa 4.2.2011, v trestnom konaní riadne pokračoval, čo sa týkalo uplatnenia náhrady škody, dňa 24.6.2011 mu bol doručený trestný rozkaz a žaloba bola podaná danej právnej veci dňa 20.7.2012. Čo sa týka však časti nad sumu 9.689,30 eur s príslušenstvom, túto si žalobca uplatnil až dňa 9.3.2015, teda v tejto časti oneskorene. Súd vzhľadom na vznesenú námietku musel prihliadnuť a žalobu v tejto časti z týchto dôvodov zamietol. Súd ďalej poukazuje na to, že v priebehu trestného konania znaleckým posudkom G.. H., bolo bolestné ohodnotené 755 bodmi, o čom žalobca vedel, ako vplyva z vyšetrovacieho spisu. Žalobca sa však sám rozhodol žalovať bolestné na základe znaleckého posudku, ktorým bolo bolestné ohodnotené 630 bodmi, v tomto smere preto ani neobstojí námietka, že sa o tejto škode dozvedel až po vyhotovení znaleckého posudku vypracovaného G.. D. L. v tomto konaní.

Súd pri rozhodovaní vo veci teda vychádzal zo záverov znaleckého posudku G.. D. F. K. G.. C. R. zo dňa 14.2.2011 zo stanovených 630 bodov.

Výpočet bol nasledovný:

630 bodov x 14,89 eur /1 bod (vzhľadom na vyššie uvedené čo sa týka sumy 14,89 eur za jeden bod) = 9.380,70 eur po zaokrúhlení, 9.381 eur.

Súd však s ohľadom na všetky zistené okolnosti, za ktorých ku zraneniu žalobcu došlo, má za to, že ku zraneniu žalobcu došlo i v dôsledku jeho spoluzavinenia, a preto súd krátil výšku priznanej náhrady. Súd má za to, že taktiež žalobca samotný prispel k tomu, že za daných okolností utrpel vyššie uvedené

zranenia a aj sám zavinil, že k nim došlo, a preto súd rozhodol tak, že krátil výšku priznanej náhrady škody.

Podľa § 450 OZ, v zmysle ktorého z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihladne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Súd určil, že pomer zodpovednosti oboch účastníkov na vzniku škody je rovnaký, pretože vzhľadom na výpovede účastníkov a svedkov v tomto a aj v trestnom konaní je možné s určitosťou preukázať, ako presne k incidentu medzi účastníkmi došlo a čo zraneniu žalobcu predchádzalo, žalobca bol agresívny a pod vplyvom alkoholických nápojov bol v 2. štádiu opitosti, kedy už aj zhodnotenie situácie v prípadnom ohrození motorovým vozidlom, ktoré riadil žalovaný, mohol byť jeho úsudok ovplyvnený. Následne bolo svedeckými výpoveďami, o ktorých hodnovernosti súd nemal pochybnosti, preukázané, že došlo k fyzickému útoku z jeho strany na žalovaného, po ktorom svojvoľne zobral kľúče od motorového vozidla, ktoré nechcel späť vydať. Pritom mal možnosť privolať políciu a takýmto spôsobom riešiť situáciu, ak mal dojem, že vodič - žalovaný je pod vplyvom alkoholu, prípadne ohrozil životy osôb vychádzajúcich z areálu futbalového ihriska.

Pokiaľ ide o štádia opitosti, ktoré sú všeobecne známe, sú tri štádia: 0,5 až 1,5 promile mierne opojenie alkoholom, 1,5 až 2,5 promile stredné opojenie alkoholom, Nad 2,5 promile ťažšie alkoholové opojenie prípadne otrava alkoholom. Pri druhom štádiu v ktorom poškodený v čase k incidentu bezpochyby bol, človek sa v tomto štádiu stáva nekritickým, netaktným, začína kričať, je často agresívny, spieva, nedbá o svoje okolie. Prejavuje sa to tak, že jeho pohyby sú neusporiadané, opitý ma závrate a jeho chodenie je tackavé, vidí dvojito.

Súd mal za to, že v dôsledku tak rozsiahleho požitia alkoholických nápojov, následne pre neusporiadané pohyby žalovaného a jeho nestabilitu, na základe jediného úderu zapríčineného však samotným žalovaným, došlo k poškodeniu na zdraví u žalobcu v takom rozsahu, ako vyplýva zo znaleckých posudkov, čo potvrdili aj znalci. Znalec G.. H. uviedol, že facka resp. päšť v tomto prípade spôsobila výlučne pomliaždenie nosa a hornej pery a spolu so stavom opitosti bola príčinou pádu a nárazu poškodeného zhlavím na zem. Jedinou príčinou predmetného mozgového lebečného poranenia bol náraz zhlavím na zem.

Aplikácia ustanovenia § 450 OZ neprichádza do úvahy, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, čo v danom prípade nenastalo. Primeranému zníženiu náhrady škody nebráni ani skutočnosť, že samotná výška náhrady škody je už zo samotného zákona obmedzená (limitovaná). Tak je tomu najmä v prípade škody (ujmy) na zdraví, kde zákon upravuje najvyššie prípustné hranice škody, na náhradu ktorej má poškodený právo. Zníženie náhrady škody súdom nie je viazané na žiadny typ občianskoprávnej zodpovednosti, preto je súd povinný ho aplikovať bez ohľadu na to, či ide o škodu, ktorú škodca zavinil (napr. podľa § 420 OZ), s výnimkou úmyselného zavinenia, ako aj pri zodpovednosti za škodu bez ohľadu na zavinenie (ako napr. podľa § 428 OZ), dokonca aj v prípade, keď súd zistí spoluzavinenie poškodeného, ktorý sa podieľal na spôsobenej škode (§ 441 OZ).

V konečnom dôsledku súd prihladol aj na majetkové pomery žalovaného, ktorý je nezamestnaný, nemá stabilný príjem ani žiadny majetok, čo súd mal preukázané z výpovede jeho otca, ako aj z listinných dôkazov. Ide o mladého človeka, ktorý si ešte len buduje svoje ekonomické a finančné zázemie a priznanie plnej sumy by značne, ak nie navždy, ohrozilo pokrytie jej základných životných potrieb. Žalobca si v konaní vedenom na tunajšom súde uplatnil aj nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 25.523,20 eur.

Preto zaviazal žalovaného k zaplateniu polovice preukázanej výšky škody, ktorá žalobcovi vznikla t.j. 9.381 eur : 2 = 4.690,50 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Čo sa týka priznanej časti náhrady škody vo výške 225,55 eur trestným rozkazom, súd v tejto časti mal za to, že zrejme išlo o náhradu škody priznanú titulom straty na zárobku, nakoľko táto bola vyčíslená a uplatnená taktiež v trestnom konaní a najbližšie sa približuje k číselne označenej strate na zárobku za 1 mesiac (iný logický záver nie je možné bez zdôvodnenia trestného rozkazu prijať). A v tomto smere

tak žalobca, ako ani žalovaný neuniesli dôkazné bremeno týkajúce sa identifikácie, titulom čoho táto náhrada škody mala, byť priznaná trestnom konaní (v tomto smere ani nebol podaný odpor).

Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania, podľa návrhu bol žiadaný v súlade s ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to odo dňa nasledujúceho po dni doručenia predžalobnej výzvy žalovanému 7.7.2012 žalobcovi až do zaplatenia, avšak z priznanej istiny.

Čo sa týka námietok o ohľadom omeškania žalovaného, v tejto súvislosti súd poukazuje, že právny vzťah spôsobenej škody treba považovať za záväzkový vzťah (§ 489 OZ), na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o záväzkoch. Právo poškodeného požadovať náhradu škody a tomu zodpovedajúcu povinnosť škodu nahradiť spravidla nevzniká na základe rozhodnutia súdu, ale priamo zo zákona. Z tohto pravidla súdna prax pripustila výnimku, podľa ktorej povinná zaplatiť náhradu zodpovedajúcu ďalšiemu navýšeniu odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v tomto prípade však toto nešlo (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v časopise zo súdnej praxe pod číslom 72 ročník 1996)

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ustanovenie § 166 sa nepoužije.

Keďže obom právnym zástupcom vzniklo právo poskytnutie lehoty troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia na vyčíslenie trov právneho zastúpenia, pričom na druhej strane súd odovzdal písomné vyhotovenie rozhodnutia po jeho vyhlásení, rozhodne o trovách konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.